

του **Πάνου Παπανικολάου**

Αρχές '70... 12ο Δημοτικό Σχολείο Περιστερίου. 6 αίθουσες, 6 δάσκαλοι (μαζί με τον διευθυντή), 1 τάξη ο καθένας. 55 (πενήντα πέντε) μαθητές σε κάθε τάξη, τρεις τρεις σε κάθε θρανίο - αν δεν ήταν μόνιμα 4-5 τιμωρία (όρθιοι στη γωνία ή έξω απ την τάξη), ΟΥΤΕ ΕΤΣΙ ΔΕΝ ΧΩΡΟΥΣΑΜΕ. Δευτέρα-Τρίτη-Τετάρτη πρωί, Πέμπτη-Παρασκευή-Σάββατο απόγευμα, και την επόμενη βδομάδα τούμπαλιν, γιατί το κτίριο φιλοξενούσε ΚΑΙ ΑΛΛΟ ΕΝΑ ΣΧΟΛΕΙΟ (το 28ο αν θυμάμαι καλά), παρόμοιας δυναμικότητας ...

... όταν στην Πέμπτη μετακομίσαμε στο νέο κτίριο κάπου εκεί δίπλα, ΤΟ ΙΔΙΟ ΠΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ και στο οποίο φοίτησαν και τα δυό μου παιδιά, μας φαινόταν ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ... “κάθε μέρα μόνο πρωινό” ...

Εκεί θέλουν να μας γυρίσουν, αδέλφια...
στην χούντα και ακόμα πιο πίσω...

ΘΑ ΤΟΥΣ ΑΦΗΣΟΥΜΕ, περιμένοντας παθητικά να ρίξουμε έναν φάκελλο σε ένα κουτί, ή ΘΑ ΞΕΣΗΚΩΘΟΥΜΕ
ΝΑ ΤΟΥΣ ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΜΕ ;

Αριστερά κατά βουλή μεριά, ΑΚΟΥΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ;;;

Πηγή: Panagiotis G Papanikolaou f/b